

Formanden: Den ærebe Rigsdagsmand har Ordet.

Fsberning: Det er et constitutionelt Punkt af den største Bigtighed, og det maa præciseres. Det ærebe Medlem sagde: „constitutionelt urigtigt“; han meente formodentlig „constitutionelt uklogt.“ Det er fuldkommen constitutionelt rigtigt, men det kan maaskee være constitutionelt uklogt. Det ærebe Medlem sagde, at Loven hviler, naar Bevillingen ophører; det er rigtigt, men Hestene ere døde. Det ærebe Medlem sagde, naar Ministeriet kunde finde Midler andensteds til Hestenes Ophold, saa var det rigtigt at tage dem; — men disse Midler kunne ikke findes i Statskassen; de maae findes i Ministerensomme eller maaskee ved velvillige Bidrag; for Statsmagten ere Hestene i det Dieblig døde; de ere ikke mere tilstede, og det notabene med Kongens Sanction; det er ved en Beslutning af Rigsdagen fuctioneret af Kongen, at det er bestemt, at Hestene skulle, hvis de ikke fik en fornødt Livskraft, være døde den 31te Decem-ber. Loven bestaaer, men uden Heste. — Nu er det forunderligt, at vi skulle bevilge ny Savre til døde Heste; thi her forlanges ikke en Kjøbesum til at anskaffe dem paany, men Midler til at fødre dem for. Der er $\frac{1}{4}$ M. som savner en legislativ Afgjørelse. Vi forlange, at der skal være fremlagt en ny Lov, men Ministeren svarer: „dertil har jeg ikke været istand; det har overgaaet mine Kræfter i den korte Tid“ (Klein: „hans Formand efterlod et Lovforslag“). Ja, hans Formand efterlod et Lovforslag; men det er en besynderlig Ting ved Ministerstifter, at med al den Respect, som Ministrene have for deres Formænd, ville de dog sjelden tage hele deres Arvegods — og det vilde, ogsaa være aldeles urigtigt, om Ministeren vilde fremlægge en Lov, naar han ikke selv bifaldt den. Sagen var kommen frem, naar der var kommet et Lovforslag, som havde sagt: Stamstutteriet skal bestaae, indtil — lad os sige — November næstkommende (det vil sige indeværende) M., og de fornødne Midler dertil, saa og saa store, bevilges af Statskassen ogsaa for det løbende $\frac{1}{4}$ M. fra 1ste Januar til 31te Marts (en

Stemme: skalde det være en almindelig Til- lægsbevilling); Forslaget kunde være lagt frem ganske ene for at give Leilighed til at tale om Heste; — da det skalde give Anledning til en saadan Hestepassiar, havde det været bedre at udsøndre det for sig selv, og saa havde vi, naar vi havde seet dette Lovforslag, forstaaet, hvorledes Sagen forholdt sig, at nu vare Hestene kaldte tillive, og at vi skalde bevilge de fornødne Penge paa Finantsloven. Nu derimod ligger det constitutionelle Spørgsmaal ganske simpelt saaledes for: bevilg ikke Pengene og lad til tredie Behandling eller gennem en Tillægsbevillingslov det blive oprettet, der er gjort feil. Det constitutionelle Spørgsmaal kan kun saaledes finde sin rette Afgjørelse.

Indenrigsministeren: Forinden Behandlingen af dette Affnit afluttes, skal jeg gjøre opmærksom paa, at i det ærebe Udvalgs Betænkning, med Hensyn til Veivæsenet, er der anført under γ „Nye Arbeider“, under Nr. 5, Arbeider, som ikke have kunnet tilendebringes i Finantsaaret 1859—60, og som derfor overføres paa 1860—61, 20,000 Rd., og under Nr. 7 til Godtgjørelser for tidligere M., som først komme til Udbetaling i 1860—61, 18,180 Rd. Jeg troer at burde gjøre opmærksom paa, at der under disse Summer, og navnlig under Nr. 7, er en Deel Vedligeholdelsesarbeider, som ikke ere betegnede, og at det derfor maaskee havde været correctere at postere denne Sum under den tidligere Post, nemlig under β : „Vedligeholdelse“. Med Hensyn til Udvalgets Bemærkning, som forekommer under Nr. 7: „heri afgaaer, som ikke kommende til Udbetaling i 1860—61, et Beløb af 11,850 Rd.“, maa jeg gjøre opmærksom paa, at dette Beløb ikke afgaaer i Summen under Nr. 7, men derimod i de Summer, som ere opførte under Nr. 1, 2, 3 og 4.

Ordføreren: Jeg skal med Hensyn til den velvillige Bemærkning, som den ærebe Minister fremkom med, blot udtale, at det er Noget, som er Udvalget velbekjendt, at det ikke Altsammen hørte ind under nye Arbeider; vi have heller ikke fremsat det som noget Afstem-